

Η Ρώμη Εδραιώνει το Όραμα - Αριθμός Επτά

Η Τελική Διαμάχη: Ο Συμβολισμός της Ρώμης στην Αντβεντιστική Προφητεία και το Κλείσιμο της Περιόδου Χάριτος

Jeff Pippenger
2024-08-17

Εξετάζουμε έξι ιστορικές γραμμές μέσα στην ιστορία του Αντβεντισμού, όπου οι αντιπαραθέσεις σχετικά με το σύμβολο της Ρώμης αποτέλεσαν το επίμαχο ζήτημα. Εφαρμόζουμε τη μεθοδολογία της όψιμης βροχής, η οποία είναι «γραμμή επί γραμμής» από «εδώ ολίγον» και «εκεί ολίγον». Αρχίσαμε προσδιορίζοντας ότι η πρώτη αντιπαραθήση σχετικά με το σύμβολο της Ρώμης απεικονίζει την παρούσα αντιπαραθήση, και συνεπώς τονίζει ότι τώρα βρισκόμαστε στην τελευταία αντιπαραθήση πριν κλείσει ο χρόνος της δοκιμασίας.

Η σοβαρότητα αυτής της τελικής διαμάχης σχετικά με το σύμβολο της Ρώμης παριστάνεται επίσης από τα εδάφια δέκα έως δεκαέξι του Δανιήλ ένδεκα, τα οποία προτυπώνουν την κεκρυμμένη ιστορία του εδαφίου σαράντα του Δανιήλ ένδεκα. Η ιστορία του εδαφίου σαράντα φέρνει τον σπουδαστή της προφητείας στο 1989 και στην κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης, όπως παριστάνεται στο εδάφιο δέκα. Το επόμενο εδάφιο, το εδάφιο σαράντα ένα, το οποίο προσδιορίζει τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες, προτυπώνεται από το εδάφιο δεκαέξι. Η Έμπνευση έχει προσδιορίσει ότι εκείνο που ήταν σφραγισμένο ήταν «το μέρος του βιβλίου του Δανιήλ που αφορούσε τις έσχατες ημέρες».

Το διάστημα από το 1989 έως τον νόμο της Κυριακής αποτελεί το εσφραγισμένο μέρος των εσχάτων ημερών, και προτυπώνεται στα εδάφια δέκα έως δεκαέξι. Επομένως, είναι η αύξηση της γνώσεως που οδηγεί στο κλείσιμο του χρόνου της δοκιμασίας για τους Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας, διότι ο χρόνος δοκιμασίας του Αντβεντισμού στις Ηνωμένες Πολιτείες λήγει με τον νόμο της Κυριακής. Στα εδάφια δέκα έως δεκαέξι βρίσκουμε το εδάφιο δεκατέσσερα, το οποίο προσδιορίζει ότι είναι οι «λησταί» του λαού του Θεού εκείνοι που εδραιώνουν την όραση.

Επομένως, η Μιλλεριτική διαμάχη, η οποία παριστάνεται στο πρωτοπόρο διάγραμμα του 1843, είναι η πρώτη διαμάχη της Ρώμης στην ιστορία του Αντβεντισμού. Το γεγονός ότι η ίδια ακριβώς διαμάχη έχει επανέλθει εκ νέου, πληροφορεί κάθε άνθρωπο που επιθυμεί να δει ότι ο Ιησούς, ως το Άλφα και το Ωμέγα, απεικονίζει πάντοτε το τέλος διά της αρχής. Η παρούσα διαμάχη είναι η τελική διαμάχη που κοσκινίζει τις φρόνιμες και τις μωρές παρθένους.

Η αγιασμένη προφητική λογική διδάσκει ότι οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες έρχονται σε τέλεια ενότητα πριν από το κλείσιμο της δοκιμασίας τους κατά τον επικείμενο νόμο της Κυριακής. Η εξαγνιστική φωτιά του Αγγελιοφόρου της Διαθήκης του Μαλαχία καθαρίζει τώρα τους Λευίτες ως χρυσόν και άργυρον. Ο Άνθρωπος με τη Βούρτσα της Σκόνης καθαρίζει τώρα το αλώνι Του με λόγους αληθείας.

«Του οποίου το πτύον είναι εν τη χειρί Αυτού, και θέλει διακαθαρίσει τελείως το αλώνιον Αυτού, και συνάξει τον σίτον Αυτού εις την αποθήκην.» Ματθαίος 3:12. Αυτή ήταν μία από

τις φορές του καθαρισμού. Με τα λόγια της αληθείας, το άχυρο εχωρίζετο από τον σίτον. Επειδή ήσαν υπερβολικά ματαιόφρονες και αυτάρεσκοι ώστε να δεχθούν έλεγχο, υπερβολικά φιλόκοσμοι ώστε να αποδεχθούν ζωή ταπεινώσεως, πολλοί απεμακρύνθησαν από τον Ιησού. Πολλοί εξακολουθούν ακόμη να πράττουν το ίδιο. Ψυχές δοκιμάζονται σήμερα, όπως εδοκιμάστησαν εκείνοι οι μαθητές στη συναγωγή της Καπερναούμ. Όταν η αλήθεια φέρεται στην καρδιά με όλη της τη δύναμη, βλέπουν ότι η ζωή τους δεν είναι σύμφωνη με το θέλημα του Θεού. Βλέπουν την ανάγκη πλήρους αλλαγής μέσα τους· αλλά δεν είναι πρόθυμοι να αναλάβουν το έργο της αυταπαρνήσεως. Γι' αυτό οργίζονται όταν αποκαλύπτονται οι αμαρτίες τους. Φεύγουν σκανδαλισμένοι, καθώς και οι μαθητές άφησαν τον Ιησού, γογγύζοντας: «Σκληρός είναι ο λόγος ούτος· τις δύναται να ακούει αυτόν;» Η Ζωή του Χριστού, 392.

Το γεγονός ότι τα πρώτα δεκαέξι εδάφια αποτελούν την αρχή της τελευταίας προφητείας του Δανιήλ, και ότι τα εδάφια αυτά αντιστοιχούν προς τα τελευταία έξι εδάφια του κεφαλαίου, υποδηλώνει ότι ο Άλφα και το Ωμέγα χρησιμοποιεί τα εδάφια της αρχής για να επιτελέσει τον τελικό διαχωρισμό των σοφών και των ασεβών, όπως αυτός παριστάνεται από τον Δανιήλ στο δωδέκατο κεφάλαιο, ο οποίος λαμβάνει χώρα τώρα.

Μία τρίτη μαρτυρία για τη σοβαρή φύση της διαμάχης είναι το γεγονός ότι η έμπνευση, μέσω των γραπτών της Αδελφής White, υποστηρίζει σαφώς τον πρωτοπόρο χάρτη του 1843, ο οποίος παριστάνει τη διαμάχη της Ρώμης στο εδάφιο δεκατέσσερα. Η αρχική διαμάχη παριστάνει την τελική διαμάχη, και η εμπνευσμένη επικύρωση της Μιλλεριτικής κατανόησης των «ληστών του λαού σου» του εδαφίου δεκατέσσερα σημαίνει ότι, εάν αυτή η θεμελιώδης αλήθεια απορριφθεί, αυτό συνιστά ταυτοχρόνως απόρριψη της εξουσίας του Πνεύματος της Προφητείας. Σε συμφωνία με τις δύο προηγούμενες μαρτυρίες, οι οποίες τονίζουν ότι αυτή η διαμάχη λαμβάνει χώρα ακριβώς πριν κλείσει η δοκιμασία, υπάρχει η βεβαιότητα ότι η έσχατη, ή τελική, πλάνη για εκείνους που ομολογούν ότι υποστηρίζουν το Πνεύμα της Προφητείας είναι η απόρριψη του Πνεύματος της Προφητείας.

«Ο Σατανάς... προωθεί ακατάπανστα το πλαστό—για να απομακρύνει από την αλήθεια. Η έσχατη ακριβώς πλάνη του Σατανά θα είναι να καταστήσει άνευ ισχύος τη μαρτυρία του Πνεύματος του Θεού. “Χωρίς όραση, ο λαός αφανίζεται” (Παροιμίες 29:18). Ο Σατανάς θα ενεργήσει με επινοητικότητα, με διάφορους τρόπους και μέσω διαφορετικών μέσων, για να κλονίσει την εμπιστοσύνη του υπολοίπου λαού του Θεού στην αληθινή μαρτυρία.»

«Θα αναφθεί ένα μίσος εναντίον των Μαρτυριών, το οποίο είναι σατανικό. Τα έργα του Σατανά θα αποβλέπουν στο να κλονίσουν την πίστη των εκκλησιών σε αυτές, για τον εξής λόγο: ο Σατανάς δεν μπορεί να έχει τόσο ανοιχτό πεδίο για να εισαγάγει τις απάτες του και να δέσει ψυχές μέσα στις πλάνες του, εάν δοθεί προσοχή στις προειδοποιήσεις και στις επιτιμήσεις και στις συμβουλές του Πνεύματος του Θεού.» Selected Messages, βιβλίο 1, σ. 48.

Η αχρήστευση, ή η απόρριψη της εξουσίας της «μαρτυρίας του Πνεύματος του Θεού» μέσω των γραπτών της Έλεν Γουάιτ, είναι η «έσχατη ακριβώς πλάνη του Σατανά». Η αδελφή Γουάιτ έγραψε ότι της «δείχθηκε» πως το «διάγραμμα του 1843 κατευθύνθηκε από το χέρι του Κυρίου και δεν πρέπει να μεταβληθεί». Το προηγούμενο απόσπασμα συνδέει άμεσα την απόρριψη της εξουσίας

του Πνεύματος της Προφητείας με το όραμα των εσχάτων ημερών, διότι όλοι οι προφήτες ομιλούν κατά τον αμεσότερο τρόπο για τις έσχατες ημέρες. Επομένως, όταν ο Δανιήλ λέγει στο εδάφιο δεκατέσσερα ότι «οι λησταί» εδραιώνουν το όραμα, πρόκειται για το όραμα του Σολομώντος στις Παροιμίες 29:18, το οποίο λέγει ότι εκείνοι που δεν έχουν το όραμα «αφανίζονται», και η λέξη «αφανίζονται» σημαίνει «γίνονται γυμνοί».

Το «απόλλυνται», λοιπόν, δηλώνει ότι εκείνοι οι οποίοι ομολογούν πως υποστηρίζουν το Πνεύμα της Προφητείας κατά τις έσχατες ημέρες, αλλά απορρίπτουν την εξουσία που εκπροσωπείται σε αυτό, καθίστανται γυμνοί και απόλλυνται· πράγμα που αποτελεί περιγραφή των Λαοδικέων, οι οποίοι είναι «ταλαίπωροι, και ελεεινοί, και πτωχοί, και τυφλοί, και γυμνοί». Συμβουλευόμαστε να αγοράσουν «λευκά ιμάτια, διά να ενδυθής, και να μη φανερωθή η αισχύνη της γυμνότητός σου». Εάν αρνηθούν τη συμβουλή, εξεμέονται εκ του στόματος του Κυρίου.

Έτσι, βρίσκουμε μία ακόμη μαρτυρία ότι αυτή η γυμνότητα φανερώνεται ακριβώς πριν κλείσει η περίοδος της χάριτος. Κατά τον επικείμενο νόμο της Κυριακής, εκείνες οι γυμνές ψυχές θα λάβουν το χάραγμα του θηρίου, καθώς θα καταβάλλονται, όπως παριστάνεται στο εδάφιο σαράντα ένα του Δανιήλ ένδεκα. Ο λόγος για τον οποίο θα καταβληθούν είναι ότι απέρριψαν την αυθεντία του Πνεύματος της Προφητείας, το οποίο υποστηρίζει το πρωτοποριακό διάγραμμα του 1843, το οποίο αντιπροσωπεύει τα θεμέλια του Αντβεντισμού και περιλαμβάνει το «κλειδί» που εδραιώνει το όραμα με την ταύτιση ότι η Ρώμη είναι η δύναμη που παριστάνεται ως «οι λησταί του λαού σου» στο εδάφιο δεκατέσσερα.

«Ένα πράγμα είναι βέβαιο: εκείνοι οι Αντβεντιστές της Εβδομης Ημέρας που λαμβάνουν τη θέση τους κάτω από το λάβαρο του Σατανά, θα απαρνηθούν πρώτα την πίστη τους στις προειδοποιήσεις και στους ελέγχους που περιέχονται στις Μαρτυρίες του Πνεύματος του Θεού.

Η κλήση προς μεγαλύτερο αγιασμό και αγιότερη υπηρεσία απευθύνεται τώρα και θα εξακολουθήσει να απευθύνεται. Μερικοί από εκείνους που τώρα εκφράζουν τις υποβολές του Σατανά θα συνέλθουν. Υπάρχουν πρόσωπα σε σημαντικές θέσεις εμπιστοσύνης που δεν κατανοούν την αλήθεια για τον παρόντα καιρό. Προς αυτούς πρέπει να δοθεί το μήνυμα. Εάν το δεχθούν, ο Χριστός θα τους αποδεχθεί και θα τους καταστήσει συνεργούς μαζί του. Αλλ' εάν αρνηθούν να ακούσουν το μήνυμα, θα λάβουν τη θέση τους κάτω από τη μαύρη σημαία του Άρχοντα του Σκότους.

«Μου έχει δοθεί η εντολή να πω ότι η πολύτιμη αλήθεια για τον παρόντα καιρό ανοίγεται ολοένα και σαφέστερα στους ανθρώπινους νούς. Με ιδιαίτερη έννοια, άνδρες και γυναίκες πρέπει να τρώγουν τη σάρκα του Χριστού και να πίνουν το αίμα Του. Θα υπάρξει ανάπτυξη της κατανόησης, διότι η αλήθεια είναι δεκτική διαρκούς διεύρυνσης. Ο θεϊός αυτουργός της αλήθειας θα έλθει σε εγγύτερη και ολοένα εγγύτερη κοινωνία με εκείνους που συνεχίζουν να Τον γνωρίζουν. Καθώς ο λαός του Θεού δέχεται τον λόγο Του ως τον άρτο του ουρανού, θα γνωρίσει ότι οι εκβάσεις Αυτού είναι ετοιμασμένες ως η αυγή. Θα λάβει πνευματική δύναμη, όπως το σώμα λαμβάνει σωματική δύναμη όταν τρώγεται τροφή». Spalding and Magan, 305, 306.

Στο τελευταίο μας άρθρο διαπιστώσαμε ότι ο Uriah Smith υπήρξε ο πρωτεργάτης της αποστασίας του 1863, διότι αυτός ήταν που εισήγαγε το παραχαραγμένο διάγραμμα του 1863. Το διάγραμμα που παρήγαγε το 1863 αφαιρέσε τους επτά καιρούς του Λευιτικού 26 από το προφητικό μήνυμα του Λαοδικειανού Αντβεντισμού, σηματοδοτώντας έτσι την αρχή της προοδευτικής κατεδάφισης των θεμελίων, καθώς και την αρχή της οικοδόμησης του παραχαραγμένου Λαοδικειανού Αντβεντιστικού θεμελίου, το οποίο είναι κτισμένο επάνω στην άμμο. Αργότερα στην ιστορία του Αντβεντισμού, η ιδιωτική του ερμηνεία περί του βασιλέως του βορρά έφερε τους καρπούς του προφητικού του υποδείγματος, καθώς άνθρωποι εγκατέλειπαν την εκκλησία.

Προσέχετε από τους ψευδοπροφήτες, οι οποίοι έρχονται προς εσάς με ένδυμα προβάτων, εσωτερικά όμως είναι λύκοι άρπαγες. Από τους καρπούς τους θα τους γνωρίσετε. Μήπως συλλέγουν οι άνθρωποι σταφύλια από αγκάθια ή σύκα από τριβόλια; Έτσι, κάθε καλό δέντρο παράγει καλό καρπό, ενώ το σαπρό δέντρο παράγει κακό καρπό. Δεν μπορεί καλό δέντρο να παράγει κακό καρπό, ούτε σαπρό δέντρο να παράγει καλό καρπό. Κάθε δέντρο που δεν παράγει καλό καρπό κόβεται και ρίχνεται στη φωτιά. Άρα, από τους καρπούς τους θα τους γνωρίσετε. Δεν θα εισέλθει στη βασιλεία των ουρανών καθένας που μου λέγει: Κύριε, Κύριε, αλλά εκείνος που πράττει το θέλημα του Πατέρα μου, ο οποίος είναι στους ουρανούς. Πολλοί θα μου πουν εκείνη την ημέρα: Κύριε, Κύριε, δεν προφητεύσαμε στο όνομά σου; και στο όνομά σου δεν εκβάλαμε δαιμόνια; και στο όνομά σου δεν κάναμε πολλά θαυμαστά έργα; Και τότε θα τους ομολογήσω: Ποτέ δεν σας γνώρισα· φύγετε από εμένα, εσείς που εργάζεστε την ανομία. Όποιος λοιπόν ακούει αυτά τα λόγια μου και τα πράττει, θα τον παρομοιώσω με άνδρα φρόνιμο, ο οποίος έχτισε την οικία του επάνω στον βράχο· και κατέβηκε η βροχή, και ήρθαν τα ποτάμια, και έπνευσαν οι άνεμοι, και προσέβαλαν εκείνη την οικία· και δεν έπεσε, επειδή ήταν θεμελιωμένη επάνω στον βράχο. Και καθένας που ακούει αυτά τα λόγια μου και δεν τα πράττει, θα παρομοιωθεί με άνδρα μωρό, ο οποίος έχτισε την οικία του επάνω στην άμμο· και κατέβηκε η βροχή, και ήρθαν τα ποτάμια, και έπνευσαν οι άνεμοι, και έπληξαν εκείνη την οικία· και έπεσε· και μεγάλη ήταν η πτώση της. Ματθαίος 7:15–27.

Η ηγεσία του Λαοδικειανού Αντβεντισμού της Έβδομης Ημέρας παραμερίστηκε το 1989, εξίσου βέβαια όπως παραμερίστηκε η ηγεσία της Ιουδαϊκής εκκλησίας κατά τη γέννηση του Χριστού.

«Οι άνθρωποι δεν το γνωρίζουν, αλλά η αγγελία γεμίζει τον ουρανό με αγαλλίαση. Με βαθύτερο και τρυφερότερο ενδιαφέρον, τα άγια όντα από τον κόσμο του φωτός ελκύονται προς τη γη. Ολόκληρος ο κόσμος γίνεται φωτεινότερος από την παρουσία Του. Πάνω από τους λόφους της Βηθλεέμ έχει συγκεντρωθεί ένα αναρίθμητο πλήθος αγγέλων. Αναμένουν το σύνθημα για να αναγγείλουν στον κόσμο το χαρμόσυνο άγγελμα. Αν οι ηγέτες στον Ισραήλ είχαν σταθεί πιστοί στην εμπιστοσύνη που τους είχε ανατεθεί, θα μπορούσαν να είχαν μετάσχει στη χαρά του να διακηρύξουν τη γέννηση του Ιησού. Τώρα όμως παραμερίζονται.»

«Ο Θεός διακηρύσσει: “Θέλω εκχέει ύδωρ επί τον διψώντα και ποταμούς επί την ξηράν γην.” “Εις τους ευθείς ανατέλλει φως εν τω σκότει.” Ησαΐας 44:3· Ψαλμός 112:4. Επάνω σε εκείνους που αναζητούν το φως και το δέχονται με αγαλλίαση, θα λάμπουν οι λαμπρές ακτίνες από τον θρόνο του Θεού.» Η Ζωή του Χριστού, 47.

Ο καιρός του τέλους στη γραμμή του Χριστού ήταν η γέννησή Του, και τότε αποσφραγίστηκε το μήνυμα που θα δοκίμαζε εκείνη τη γενεά. Το 1989 ήταν ο καιρός του τέλους για τους ύποψηφίους που καλούνται να είναι μεταξύ των εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων. Το προφητικό πρότυπο του Uriah Smith απέρριψε τις θεμελιώδεις αλήθειες που απεικονίζονται στο διάγραμμα του 1843. Αυτές οι αλήθειες ήταν ο «Βράχος».

«Η προειδοποίηση έχει δοθεί: Δεν πρέπει να επιτραπεί να εισέλθει τίποτε που θα διαταράξει το θεμέλιο της πίστεως επάνω στο οποίο οικοδομούμε από τότε που το μήνυμα ήλθε το 1842, 1843 και 1844. Εγώ ήμουν μέσα σε αυτό το μήνυμα, και από τότε στέκομαι ενώπιον του κόσμου, πιστή στο φως που ο Θεός μάς έχει δώσει. Δεν προτιθέμεθα να μετακινήσουμε τα πόδια μας από την εξέδρα επάνω στην οποία ετέθησαν, καθώς ημέρα με την ημέρα εκζητούσαμε τον Κύριο με ένθερμη προσευχή, αναζητώντας φως. Νομίζετε ότι θα μπορούσα να εγκαταλείψω το φως που ο Θεός μου έχει δώσει; Πρέπει να είναι ως ο Βράχος των Αιώνων. Αυτό με καθοδηγεί από τότε που μου δόθηκε». Review and Herald, 14 Απριλίου 1903.

Στις 11 Σεπτεμβρίου 2001 άρχισε να ψιχαλίζει η όψιμη βροχή, καθώς ελύθησαν οι άνεμοι που συμβολίζουν το Ισλάμ του τρίτου Ουαί, και ο Patriot Act σημάδεψε μία μετάβαση από το αγγλικό στο ρωμαϊκό δίκαιο, αναγγέλλοντας προφητικά ότι η πλημμύρα της παπικής εξουσίας είχε αρχίσει να ρέει. Άρχισε η τελική διαδικασία δοκιμασίας για τον οίκο του Λαοδικειανού Αντβεντισμού, και «κατέβη η βροχή, και ήλθαν οι ποταμοί, και έπνευσαν οι άνεμοι, και προσέβαλον την οικίαν εκείνην· και έπεσε· και μεγάλη ήτο η πτώσις αυτής».

Το μήνυμα που ανήγγειλε ο ισχυρός άγγελος εκείνον τον καιρό προσδιόριζε ότι όλα τα έθνη είχαν πει από τον οίνο της Βαβυλώνας, και η παραχαραγμένη μεθοδολογία της παπικής Ρώμης και του αποστάτου Προτεσταντισμού, η οποία είχε υιοθετηθεί σταδιακά από την αποστασία του 1863, παριστάνεται από τον οίνο (διδασκαλία) της Βαβυλώνας.

Και μετά ταυτα είδον άλλον άγγελον να καταβαίνει εκ του ουρανοῦ, ἔχοντα μεγάλην εξουσίαν· και ἡ γῆ εφωτίσθη εκ τῆς δόξης αὐτοῦ. Και ἔκραξε δυνατὰ με ἰσχυρὰν φωνήν, λέγων· Ἔπεσεν, ἔπεσεν ἡ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, και ἔγινεν κατοικητήριον δαιμόνων και φυλακὴ παντὸς ἀκαθάρτου πνεύματος και κλωβὸς παντὸς ἀκαθάρτου και μισητοῦ ὄρνέου. Διότι πάντα τὰ ἔθνη ἔπιον εκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς, και οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἐπόρνευσαν μετ' αὐτῆς, και οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐπλούτησαν εκ τῆς ἀφθονίας τῆς πολυτελείας αὐτῆς. Αποκάλυψις 18:1–3.

Κατά την απογοήτευση της 18ης Ιουλίου 2020, η περίοδος δοκιμασίας για τη Λαοδικειακή Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας είχε λήξει, και άρχισε η περίοδος δοκιμασίας εκείνων που ήσαν υποψήφιοι να συγκαταλεχθούν μεταξύ των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Όταν ο Μιχαήλ άρχισε να αφυπνίζει αυτούς τους υποψηφίους τον Ιούλιο του 2023, το μήνυμα, το οποίο στην παραβολή του Αντβεντισμού παριστάνεται ως έλαιο, αποσφραγίστηκε και πάλι. Είτε μετά την 11η Σεπτεμβρίου 2001 είτε μετά τον Ιούλιο 2023, υπήρξε έκχυση του ελαίου, και το μήνυμα που αποσφραγίστηκε τον Ιούλιο 2023, όταν αναπτυχθεί πλήρως, είναι το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου της παραβολής.

Αρχίζει στον καιρό της δοκιμασίας ως το μήνυμα προς τις φρόνιμες και τις μωρές παρθένες, αλλά διογκώνεται έως το μήνυμα της ισχυρής κραυγής. Εκείνο το μήνυμα φθάνει με τον επικείμενο νόμο της Κυριακής, και όταν φθάσει, η δεύτερη φωνή του δέκατου όγδοου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως καλεί το άλλο ποίμνιο του Θεού να εξέλθει από τη Βαβυλώνα.

Και ήκουσα άλλη φωνή εκ του ουρανού, λέγουσα· Εξέλθετε εξ αυτής, ο λαός μου, διά να μη συγκοινωνήσητε εις τας αμαρτίας αυτής, και διά να μη λάβητε εκ των πληγών αυτής. Διότι αι αμαρτίαι αυτής έφθασαν έως του ουρανού, και ο Θεός ενεθυμήθη τας ανομίας αυτής. Αποκάλυψις 18:4, 5.

Η πρώτη φωνή των εδαφίων ένα έως τρία ανήγγειλε την έλευση καιρού δοκιμασίας, και τότε άρχισε ο ραντισμός της όψιμης βροχής. Η δεύτερη φωνή προσδιορίζει το τέλος εκείνου του καιρού δοκιμασίας και αναγγέλλει τον καιρό δοκιμασίας για το άλλο ποίμνιο του Θεού, το οποίο βρίσκεται ακόμη στη Βαβυλώνα.

«Έτσι, στο τελευταίο έργο για την προειδοποίηση του κόσμου, απευθύνονται προς τις εκκλησίες δύο διακεκριμένες κλήσεις. Το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου είναι: “Έπεσεν, έπεσεν Βαβυλών, η πόλις η μεγάλη, διότι εκ του οίνου του θυμού της πορνείας αυτής επότισεν πάντα τα έθνη.” Και μέσα στη μεγάλη κραυγή του μηνύματος του τρίτου αγγέλου ακούγεται μία φωνή από τον ουρανό να λέγει: “Εξέλθετε εξ αυτής, ο λαός μου.”» Review and Herald, 6 Δεκεμβρίου 1892.

Κατά την έκχυση του Αγίου Πνεύματος επιτελείται η ισχυρά πλάνη του Παύλου, όπως αναφέρεται στη Β΄ Θεσσαλονικείς. Είτε επρόκειτο για τη δοκιμασία της Λαοδικειακής Εκκλησίας των Αντιβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας, η οποία άρχισε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, είτε για τη δοκιμασία των παρθένων που βίωσαν την απογοήτευση της 18ης Ιουλίου 2020, η δοκιμασία λαμβάνει χώρα κατά τη διάρκεια μιας έκχυσης του Αγίου Πνεύματος. Αυτή η έκχυση αντιπροσωπεύει ένα δοκιμαστικό μήνυμα.

«Οι κεχρισμένοι, οι παριστάμενοι ενώπιον του Κυρίου πάσης της γης, κατέχουν τη θέση που κάποτε είχε δοθεί στον Σατανά ως σκεπάζον χερουβείμ. Διά των αγίων όντων που περιβάλλουν τον θρόνο Του, ο Κύριος διατηρεί αδιάλειπτη επικοινωνία με τους κατοίκους της γης. Το χρυσούν έλαιον συμβολίζει τη χάρη με την οποία ο Θεός διατηρεί τροφοδοτούμενους τους λύχνους των πιστών, ώστε να μη τρεμοσβήνουν και σβήνουν. Εάν αυτό το άγιο έλαιο δεν εξεχύνετο από τον ουρανό μέσω των μηνυμάτων του Πνεύματος του Θεού, οι δυνάμεις του κακού θα είχαν πλήρη κυριαρχία επάνω στους ανθρώπους.»

«Ο Θεός ατιμάζεται όταν δεν δεχόμαστε τις επικοινωνίες που μας αποστέλλει. Έτσι απορρίπτουμε το χρυσό έλαιο, το οποίο θα εξέχεε στις ψυχές μας για να μεταδοθεί σε εκείνους που βρίσκονται στο σκότος. Όταν θα ακουστεί η κλήση: “Ίδού, ο νυμφίος έρχεται· εξέλθετε εις συνάντησιν αυτού”, εκείνοι που δεν έχουν λάβει το άγιο έλαιο, που δεν έχουν καλλιεργήσει τη χάρη του Χριστού στις καρδιές τους, θα διαπιστώσουν, όπως οι μωρές παρθένες, ότι δεν είναι έτοιμοι να συναντήσουν τον Κύριό τους. Δεν έχουν, μέσα τους, τη δύναμη να αποκτήσουν το έλαιο, και η ζωή τους καταστρέφεται. Αλλά αν ζητηθεί το Άγιο Πνεύμα του Θεού, αν ικετεύουμε, όπως έκανε ο Μωυσής, “Δείξον μοι την δόξαν σου”, η αγάπη του Θεού θα εκχυθεί στις καρδιές μας. Μέσω των χρυσών σωλήνων, το χρυσό έλαιο θα μεταδοθεί σε

εμάς. “Ουχί διά δυνάμεως, ουδέ διά ισχύος, αλλά διά του Πνεύματός μου, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων.” Καθώς δέχονται τις λαμπρές ακτίνες του Ηλίου της Δικαιοσύνης, τα τέκνα του Θεού λάμπουν ως φώτα εν τω κόσμῳ.» Review and Herald, 20 Ιουλίου 1897.

Η περίοδος της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων άρχισε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, και αντιπροσωπεύει δύο περιόδους δοκιμασίας. Η πρώτη είναι η τελική δοκιμασία της Λαοδικειακής Εκκλησίας των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας, και η δεύτερη αφορά εκείνους που αποτελούν τα υποκείμενα της παραβολής των δέκα παρθένων. Για να είναι κανείς είτε φρόνιμη είτε μωρή παρθένος, απαιτείται όλες οι παρθένες να διέλθουν από έναν χρόνο βραδύνσεως.

Στην ιστορία των Μιλλεριτών, ο χρόνος της καθυστέρησης άρχισε με την άφιξη του δευτέρου αγγέλου, η οποία συνέβη κατά την πρώτη απογοήτευση. Στο σημείο εκείνο οι Προτεστάντες, οι οποίοι ήσαν ο εκλεκτός λαός της προτέρας διαθήκης του Θεού, παραμερίστηκαν. Στις 18 Ιουλίου 2020, ο εκλεκτός λαός της προτέρας διαθήκης παραμερίστηκε, και η διαδικασία δοκιμασίας που έλαβε χώρα κατά τον χρόνο της καθυστέρησης στην ιστορία των Μιλλεριτών άρχισε να επαναλαμβάνεται. Τότε αναπτύχθηκε στην ιστορία των Μιλλεριτών το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου, όπως αναπτύσσεται και σήμερα. Όταν έφθασε πλήρως στη συγκέντρωση του στρατοπέδου στο Exeter, έγινε φανερό ποιοι είχαν το μήνυμα (έλαιο) και ποιοι δεν το είχαν. Ο εκλεκτός λαός της προτέρας διαθήκης σε καθεμία από τις δύο ιστορίες είναι ο πρώτος που δοκιμάζεται και παραμερίζεται.

«Και θέλω δώσει εις ύμᾶς καρδίαν νέαν, και πνεῦμα νέον θέλω θέσει ἐντός σας». Πιστεύω με όλη μου την καρδιά ότι το Πνεύμα του Θεού αποσύρεται από τον κόσμο, και εκείνοι που είχαν μεγάλο φως και ευκαιρίες και δεν τις αξιοποίησαν, θα είναι οι πρώτοι που θα αφεθούν. Έχουν αποδιώξει με τη λύπη τους το Πνεύμα του Θεού. Η παρούσα δραστηριότητα του Σατανά, καθώς ενεργεί επάνω στις καρδιές, και επάνω στις εκκλησίες και στα έθνη, θα πρέπει να συγκλονίζει κάθε σπουδαστή της προφητείας. Το τέλος είναι κοντά. Ας εγερθούν οι εκκλησίες μας. Ας βιωθεί στην καρδιά των επιμέρους μελών η μεταστρεπτική δύναμη του Θεού, και τότε θα δούμε τη βαθιά κίνηση του Πνεύματος του Θεού. Η απλή συγχώρηση της αμαρτίας δεν είναι το μόνο αποτέλεσμα του θανάτου του Ιησού. Έκανε την άπειρη θυσία όχι μόνο για να αφαιρεθεί η αμαρτία, αλλά και για να αποκατασταθεί η ανθρώπινη φύση, να ανακαλλωπισθεί, να ανασυγκροτηθεί από τα ερείπιά της και να καταστεί κατάλληλη για την παρουσία του Θεού». Selected Messages, βιβλίο 3, σ. 154.

Σε καθεμία από τις δύο περιόδους δοκιμασίας, όσοι απέρριψαν το μήνυμα που αποσφραγίζεται λαμβάνουν την ισχυρή πλάνη του Παύλου.

«Είναι φοβερό πράγμα να μεταχειρίζεται κανείς επιπόλαια την αλήθεια η οποία έχει πείσει τη διάνοιά μας και έχει αγγίξει τις καρδιές μας. Δεν μπορούμε ατιμωρητί να απορρίπτουμε τις προειδοποιήσεις που ο Θεός, με έλεος, μας αποστέλλει. Ένα μήνυμα στάλθηκε από τον ουρανό προς τον κόσμο στις ημέρες του Νώε, και η σωτηρία των ανθρώπων εξαρτιόταν από τον τρόπο με τον οποίο αντιμετώπισαν εκείνο το μήνυμα. Επειδή απέρριψαν την προειδοποίηση, το Πνεύμα του Θεού αποσύρθηκε από την αμαρτωλή φυλή, και εκείνοι αφανίστηκαν στα ύδατα του κατακλυσμού. Κατά τον καιρό του Αβραάμ, το έλεος έπαψε να

ικετεύει τους ενόχους κατοίκους των Σοδόμων, και όλοι, εκτός από τον Λωτ με τη σύζυγό του και τις δύο θυγατέρες του, καταναλώθηκαν από τη φωτιά που κατέβηκε από τον ουρανό. Έτσι και στις ημέρες του Χριστού. Ο Υιός του Θεού διακήρυξε προς τους απίστευτους Ιουδαίους εκείνης της γενεάς: “Ο οίκος σας αφήνεται εις εσάς έρημος.” Ατενίζοντας προς τις έσχατες ημέρες, η ίδια άπειρη δύναμη δηλώνει, σχετικά με εκείνους που «δεν εδέχθησαν την αγάπην της αληθείας, διά να σωθώσιν», «Και διά τούτο θέλει πέμψει εις αυτούς ο Θεός ενέργειαν πλάνης, ώστε να πιστεύσωσιν εις το ψεύδος· διά να κατακριθώσι πάντες οι μη πιστεύσαντες εις την αλήθειαν, αλλ’ ευαρεστηθέντες εις την αδικίαν.» Καθώς απορρίπτουν τις διδασκαλίες του Λόγου Του, ο Θεός αποσύρει το Πνεύμα Του και τους αφήνει στις πλάνες που αγαπούν». Early Writings, 46.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.